

Цикл ранкових зустрічей за творами В. О. Сухомлинського з елементами практикуму.

День перший – понеділок.

Мета: розвивати вміння аналізувати свої вчинки та вчинки інших, критичне мислення, творчу уяву, зв'язне мовлення, робити висновки, спонукати в дітей бажання йти дорогою добра, виховувати повагу до старших, почуття взаємодопомоги, співчуття.

- Сьогодні ми прослухаємо оповідання В. Сухомлинського «А серце тобі нічого не наказало?»
- Як ви гадаєте, про що у ньому йтиметься? На які події ви очікуєте? (Передбачення учнів.)

Що ж, слухайте.

Василь Сухомлинський

А СЕРЦЕ ТОБІ НІЧОГО НЕ НАКАЗАЛО?

Андрійко прийшов зі школи і побачив заплакану матір. Він поклав книжки й сів за стіл. Чекає обіду.

— А тата відвезли в лікарню, — каже мати. Занедужав батько.

Вона чекала, що син занепокоїться, стривожиться. Та син був незворушний, спокійний.

Мати великими очима дивилась на Андрійка.

— А нам завтра до лісу йти, — каже Андрійко. — Завтра ж неділя. Учителька наказала, щоб усі прийшли до школи о сьомій ранку.

— То куди ж ти підеш завтра? — запитала мати.

— До лісу... Як наказала вчителька.

— А серце тобі нічого не наказало? — спитала мати й заплакала.

Запитання

1. Чому Андрійко не спитав у мами, чого вона плакала?
2. Як Андрійко відреагував на те, що мама сказала, що тата відвезли в лікарню?
3. Чому Андрійко вирішив іти до школи, хоча й знав, що батько у лікарні?
4. Чому мама його запитала: «А серце тобі нічого не наказало?»
5. Що можна сказати про Андрійка? Яким він росте?
6. А як би ви вчинили на його місці?

День другий – вівторок.

Мета: узагальнити знання дітей про ввічливі слова, їхнє вживання у повсякденному мовленні, розвивати мовлення учнів, збагачувати словниковий запас школярів, виховувати ввічливе ставлення одне до одного.

Вправа « Назви ввічливе слово» (проводиться у колі)

- Сьогодні завітав до нас наш друг веселий Смайлик (їжачок, зайчик будь хто), він просить вас пригадати всі ввічливі слова, що ви знаєте.

(Діти передають іграшку одне одному, називають відомі їм ввічливі слова.)

- Підкажіть, а навіщо нам потрібні ввічливі слова?
- Сьогодні ми прочитаємо текст В. О. Сухомлинського «Здрастуйте». Зверніть увагу на те, чому хлопчикові стало радісно.

Читання тексту.

Скажи людині: «Здрастуйте!»

Лісовою стежечкою ідуть батько й маленький син. Довкола тиша, тільки чути, як десь далеко вистукує дятел та лісовий струмочок дзюрчить у лісовій гущині. Аж тут син побачив: назустріч їм іде бабуся з ціпком.

— Тату, куди вона йде? — питає син.

— Зустрічати або проваджати, — каже батько й усміхається. — Ось як ми зустрінемося з нею, ти скажи їй одне-однісіньке слово: «Здрастуйте!»

— Навіщо ж їй казати це слово? — дивується син. — Вона ж зовсім нам незнайома.

— А ось зустрінемося, скажемо бабусі це слово, тоді й побачиш, навіщо.

Ось і бабуся.

— Здрастуйте, бабусю! — каже син.

— Здрастуйте! — каже батько.

— Здрастуйте! — відказує бабуся й усміхається.

І хлопчик здивувався: усе довкола змінилося. Сонце засяяло яскравіше. Верховіттями дерев пробіг легенький вітерець, і листя заграло, затремтіло. В кущах заспівали пташки — раніше їх і не чути було.

На душі в хлопчика стало легко-легко.

— Чому це воно так? — питається син.

— Бо ми сказали людині: «Здрастуйте!»

1.Хто йшов лісовою стежкою?

А.Батько з маленьким сином.

Б.Мама з маленьким сином.

В.Діти.

2.Кого зустріли подорожні?

А.Сіренького зайчика.

Б.Стареньку бабусю.

В.Руденьку білочку.

3. Що порадив батько синові?

- А.Посміхнутися.**
- Б.Побігти.**
- В.Привітатися.**

4. Якою була реакція бабусі?

- А.Привіталася й усміхнулася.**
- Б.Привіталася й відвернулася.**
- В.Привіталася й пішла собі далі.**

5.Що здивувало малого?

- А.Сонце засвітило яскравіше.**
- Б.Усе кругом змінилося!**
- В.У кущах заспівали пташки.**

6.Як стало на душі у хлопчика?

- А.Сумно.**
- Б.Весело.**
- В.Радісно!**

7.Чому так сталося?

- А.Вітання не потрібне!**
- Б.Привітання дарує посмішку людям!**
- В.Привітання звеличує людину!**

8.Чи зустрічається у тексті діалог?

- А.Так.**
- Б.Ні.**
- В.Не знаю.**

Гра «Долонька привітань»

- На ваших партах є аркуші паперу. Обведіть свою долоньку. Виріжте її. Напишіть на кожному пальчику слова, за допомогою яких ви можете привітатися. (орієнтовні відповіді дітей: здрастуйте, добрий день, привіт, доброго ранку, добрий день, моє шанування, радий бачити вас, доброго здоров'я, hello.)
- Створення віночка привітань

Прикріпіть свою долоньку на аркуші фліпчарту таким чином, щоб утворився віночок привітань. Діти приклеюють долоньки на аркуші паперу, за бажанням зачитують слова привітань, що записали на ній.

- Подивіться, який чудовий віночок у нас утворився! Мене здивувало як багато слів для привітання ви знаєте. Використовуйте їх у мовленні щодня. Це принесе задоволення вам, і тому, з ким ви вітаєтесь!

Третій день – середа.

Бесіда «Робимо добрі справи».

Мета: продовжити ознайомлення учнів із поняттям «добро», «чуйність», «допомога», виховувати почуття не байдужості та доброзичливості.

Відгадування загадки:

Вірно людям я служу,
Їм дерева сторожу.
Дзьоб міцний і гострий маю,
Шкідників ним добуваю. (дятел)

++++++

На дубочку у дуплі
Сестроньки живуть руді .
Люблять шишки і горішки
І грибків поїсти трішки.
Працьовиті, наче бджілки,
ці руді сестриці.... (білки).

Дятел та білки – головні герої оповідання В.Сухомлиньського «Як білочка дятла врятувала». Як ви гадаєте, про яку пригоду йтиметься? (передбачення дітей).

- Перевіримо чи це дійсно так!

Читання тексту вчителем.

ЯК БІЛОЧКА ДЯТЛА ВРЯТУВАЛА

Серед зими потепліло, пішов дощ, а потім знову замерзло. Вкрилися льодом дерева, зледеніли шишки на ялинках. Немає чого їсти дятлові: стукає об лід, а до кори не достукається. Б'є дзьобом шишку, а зернятка не вилущуються. Сів дятел на ялині й плаче. Падають гарячі сльози на сніг, замерзають.

Дивиться білка з дупла — дятел плаче. Стриб, стриб, прибігла до дятла.

— Чого це ти, дятле, плачеш?

— Немає чого їсти, білочко.

Жаль стало білочці дятла. Винесла вона з дупла велику ялинкову шишку. Поклала між стовбуром і гілкою. Сів дятел біля шишки та й ну її молотити дзьобом.

А білочка сидить біля дупла й радіє. І білченята в дуплі радіють. І сонечко в небі радіє.

Обговорення прочитаного тексту.

Чи справдилися ваші очікування?

Які зміни в природі відбулися серед зими?

Що зробила білочка, а що – дятел?

Що можна сказати про білку?

Запитання

1. Чому дятел плакав?

(йому нічого було їсти)

2. Хто його пожалів і допоміг?

(білочка)

3. Як вона його врятувала?

(поділилася ялинковою шишкою)

4. А чому вона раділа?

(що допомогла дятлові)

5. Хто ще радів тому?

(білченята, сонечко)

6. А ви вже комусь допомагали?

7. Що ви відчували, коли комусь допомогли?

Як ми люди, можемо допомагати взимку птахам та тваринам?

У кого був вже такий досвід? Розкажіть.

Робота з розмальовками.

Дятел та білочка передали для вас розмальовки із власним зображенням. Розфарбуйте їх кольоровими олівцями.

Виставка робіт учнів.

Четвертий день – четвер.

Мета. Ознайомити учнів з життям та творчим шляхом В.О. Сухомлинського, виховувати інтерес до його творчості; вчити дітей бачити красу, що оточує нас; передавати словами побачене, сприяти розвитку мовлення учнів; виховувати любов до людей.

І. Привітання.

Вчитель.

Починаєм день чудовий

Ми вітанням чарівним.

І у дружнім нашім колі

Привітаємось усі!

(Вчитель пропонує кожній дитині привітатися з іншою в колі. Висловивши щирі побажання)).

Вчитель” Доброго дня, Софійко! Я рада тебе бачити в школі. Бажаю тобі гарного настрою!” (Вітання продовжують діти).

Після вітання малюють свій настрій.

Сухомлинський – талановитий учитель, письменник. Написав багато оповідань, притч, легенд. Він хотів бачити дітей добрими, чуйними, чуйними, співчутливими. Його герої – мурашка на землі, журавлиний полет в степу, білокура береза, діти... Ми дізнаємося про цю талановиту людину.

Василь Сухомлинський навчався у Василівській семирічній школі, де був одним з найкращих учнів, старанно, любив читати, гарно малював. Щоб зібрати гроші на подарунки для батьків та братів ходили на Новий рік посівати та працювати в колгоспі. У дитячому садку, який діяв в колгоспі на період літніх канікул йому доручали бути помічником вихователя. Він доглядав малюків, розповідав їм казки, читав книжки, проводив веселі ігри. Тому і вибір професії був не випадковий.

Заслужують на увагу і казки, притчі та оповідання видатного педагога ХХ сторіччя, нашого співвітчизника – Василя Сухомлинського. Поетичні, щирі та дотепні, з глибоким підтекстом, вони пройняті любов'ю до дитини, до рідного краю, вчать доброзичливості, поваги до старших, відповідальності за свої вчинки.

А що ж таке толерантність?

Толерантність – це милосердя, добро, дружба, співчуття. Толерантність означає терпимість до інших думок, поглядів, традицій. Толерантність – це шлях до згоди, миру і гармонії. Толерантність є важливою рисою характеру. Навчання толерантності потрібно починати з дитячого віку і незамінним помічником у цьому стануть казки. Василь

Сухомлинський ГОРБАТЕНЬКА ДІВЧИНКА

Другий клас розв'язував задачу. Тридцять п'ять учнів схилились над зошитами. Коли це у двері хтось тихо постукав.

— Будь ласка, відчини двері й подивись, хто там стукає,— мовить учитель.

Чорноокий хлопчик, що сидів за першою партою, живенько відчинив двері. До класу зайшов директор школи з маленькою дівчинкою. Тридцять п'ять пар очей впилися в незнайому дівчинку.

Вона була горбатенька.

Учитель затамував подих і повернувся обличчям до класу. Він дивився у вічі пустотливих школярів і мовчки благав: хай не побачить дівчинка у ваших очах ні подиву, ні насмішки.

У їхніх очах була тільки цікавість. Вони дивилися на незнайому дівчинку й лагідно всміхалися.

Учитель полегшено перевів дух.

— Цю дівчинку кличуть Олею,— каже директор.— Вона здалеку приїхала до нас. Хто поступиться їй місцем на першій парті? Бачте, яка вона маленька?

Усі шість хлопчиків і дівчаток, що сиділи за передніми партами, піднесли руки.

— Я...

Тепер учитель був спокійний: клас витримав іспит.

Учні роблять висновок з допомогою вчителя.

День п'ятий – п'ятниця.

«Казка, що вчить добру» - тема ранкової зустрічі

Мета: розширити знання учнів з обраної теми, продовжувати вчити дітей оцінювати вчинки, розрізняти добро і зло, добре ставитись до старших людей, турбуватись про них, співчувати, але і радіти успіхам. Виховувати дружні взаємовідносини між дітьми, викликати бажання у дітей творити добро і уникати злих вчинків.

Девіз: Від доброти душа світліє,

Вона чарівною стає.

І оживає в ній надія,

Бо сонечко там світле є.

I. Організаційна частина

1. Вітання

Доброго ранку,

Доброго дня!

Хай плещуть долоньки,

Туपाють ніжки,

Працюють голівки

Та сяють усмішки.

Доброго ранку,

Доброго дня!

Бажаєте ви,

І бажаю вам я!

2. Вправа «Дай п'ять»

Діти по колу доторкуються одне до одного долоньками і посміхаються.

II. Щоденні новини

Чергові: сьогодні (число, місяць, день).

Повідомлення учнів:

Повідомлення теми і мети

- Я сьогодні хочу провести з вами добру ранкову зустріч.

- Перед нами стоять такі завдання :

1. Зрозуміти, що таке доброта.

2. Уміти розповісти про цю рису характеру.

Вправа «Магніт»

- Які слова «притягує» до себе слово добро?

(Дружба, добрі справи, взаємодопомога, піклування, радість, уважність, співчуття, милосердя, любов, чуйність, чемність.)

Мозковий штурм «Інтерв'ю».

- А тепер проведемо інтерв'ю про добру людину. Дізнаємося, чого ніколи не робить добра людина. Починаємо такими словами:

.Добра людина ніколи не

- Пригадайте, які добрі справи ми зробили в цьому році?

Вправа «Сплети павутинку».

Діти стають у коло.

- А зараз пригадайте, хто з нашого класу і яке добро зробив вам. Ви будете передавати клубок з нитками того, хто зробив вам добро, тримаючи нитку в руках, тим самим плести павутину доброти.

III. Обмін інформацією

1. Крісло автора

Втрачений день (В. Сухомлинський)

В одного батька троє синів – маленьких хлоп'ят.

– Розкажіть, як ви сьогодні прожили день.

Юрко відповів:

– Я сьогодні посадив дерево.

Батько сказав:

– Ти сьогодні добре прожив день.

Миколка відповів:

– Я сьогодні зайчика намалював.

– Ти теж непогано прожив день, – сказав батько.

Петрик відповів:

– Я сьогодні у м'яча грав... І морозиво з'їв.

– У тебе сьогодні втрачений день, – посмутнів батько.

Обговорення казки.